

ИСКРИЦИ

Поетични вдъхновения и журналистически опити на ученици от 81. СОУ "Виктор Юго" гр.София

Юбилеен брой, посветен на патронния празник на 81. СОУ "Виктор Юго"
Месец февруари 2012 г.

30 години следваме високи хоризонти

Честит 30- годишен юбилей на всички, свързани с 81.СОУ – учители и ученици, родители и съмишленици! Вгледайте се, когато минавате покрай другите училища, и ще се убедите, че нашите класни стаи, физкултурният салон, прекрасният парк, игрищата изглеждат най-добре. Вслушайте се в гласовете на учителите, които ясно и задълбочено преподават уроците. Разгледайте стотиците снимки, запечатали незабравими мигове от екскурзии, походи, концерти, състезания и викторини. Влезте в обновения сайт на училището. Спрете погледа си на усмихнатите детски лица, чуйте веселата глъч на двора. Бегла представа за атмосферата и трескавата дейност, която кипи тук. Защото 81. СОУ винаги е и още нещо, което се обмисля или вече се реализира – ковачница на идеи и личности.

Стартира проект "Успех"

В началото на II срок в училището стартира проект "Успех" с 23 клуба по извънучебни дейности. Той предоставя широки възможности на учениците да осмислят свободното си време, да разгърнат творческите си заложби. Като бенефициент по проекта училището предложи и бяха одобрени клубовете: "Архимед", "Млад журналист", "Приказен свят", "Млад еколог", "Детето и животните", "Млад фотограф", две театрални студия, "Модерен дизайн", "Млад конструктор", "Художествено слово", "Хороводец", "Историята на моето селище", "Йога", "Евроклуб", "Общество на четящите".

Прави впечатление широкият диапазон, различните сфери и форми на дейност. Начинанието е амбициозно. Всички ще очакваме представителните изяви на клубовете.

Всеки човек и всяка общност сами си задават хоризонтите. Ние гледаме напред и нагоре. Вярваме в успеха. Честит празник!

Редакционна колегия

Редакционна колегия

СПОДЕЛЕНО

Защо избрах 81. СОУ “Виктор Юго”

Уча в 81. СОУ “В. Юго” от първи клас. Родителите ми избраха това училище, защото се слави с добри преподаватели и с одобрението на учениците.

Като всеки нов ученик се чудех как ли ще изглежда класният ми ръководител, дали ще бъде добър или ще се кара много. За щастие попаднах на невероятна госпожа - Д. Трайкова. Тя ми беше като втора майка през всичките четири години, научи ме да чета и да пиша, както и да разграничавам доброто от лошото.

След това ми преподаваха много учители, от които също съм впечатлена, защото разшириха и задълбочиха знанията ми. Неусетно излетяха още три години и като гръм от ясно небе седми клас се стовари върху плещите на всичките ми съученици,

включително и на моите. Годината отмина бързо и аз, като всеки седмокласник, бях изправена пред големия въпрос за избора - да се преместя ли в друго училище или не. Накрая, въпреки дългите увещания на мои приятелки да не оставам в 81. СОУ, да кандидатствам в по-престижно училище, да сменя обстановката и обкръжението, аз се записах отново тук. Останах, защото се замислих за учителите, които с толкова любов, старание и търпение ни предават знанията си, и реших, че надали ще намеря другаде такова отношение и към учениците, и към преподаването. Харесват ми сградата, паркът, игрищата, но най-вече хората и атмосферата в училище. И се оказах права в избора си.

Срещнах много нови приятели и, естествено, се сдобих с нов клас, който е невероятен, и с нов класен ръководител-госпожа К. Пълчовска. Тя е както чудесен учител, така и невероятен човек, който е дарен с огромно търпение и голямо сърце, способно да откликне на проблемите на целия клас.

В заключение ще кажа: 8а клас е върхът, а 81. СОУ “В. Юго” е най-доброто училище !!!

Елизабет Тоева VIIa

СПОДЕЛЕНО

Моето ново училище

Предполагам чувството ви е познато. Местите се в ново училище, а не познавате никого там. Неприятно е почти колкото сценична треска, най-вече защото се чувствате безнадеждно сам, безпомощен.

При мен случаят беше съвсем различен. Двайсет минути се лутах из училището като муха без глава, докато най-накрая госпожата, която щеше да ми бъде класна, любезно ме упъти към моя нов клас. Отначало беше малко неловко, но бързо свикнах – някой ще каже – доста удобен начин да добавя нови номера в телефонния си указател. Радвам се, че попаднах на такива приятни и за гледане и за слушане хора. И не говоря само за моя клас, а за повечето хора, които познавам тук. Съучениците ми не са единствената причина, поради която харесвам това училище. И учителите имат принос за доброто впечатление. Най-много обаче ми харесват плановете, по които се учи. И ако още четете

след думата “УЧИ”, искам само да сме наясно, че аз не съм от най-ученолюбивите. Имам предвид системата на “Кеймбридж”, по която сега учим в 8а клас.

Мисля, че тук всички ще се съгласят с мен - два часа извънучебни занятия в замяна на безплатни екскурзии до чужбина си е доста добра оферта. Като цяло смятам, че направих добър избор, като се преместих да уча тук с най-добрите учители и съученици!

Ивайло Панев VIIa

Почит към патрона на 81.СОУ

На 22.02.2012 г представителна група от XII клас ще поднесе цветя пред паметника на Виктор Юго в гр.Батак.

Пред френския парламент през 1876 г той произнася пламенна реч, в която изразява възмущението си от кървавото потушаване на Априлското въстание.

СПОДЕЛЕНО

Защо ми е интересно да работя в ученическата фирма

Участвам в ученическата фирма, за да развия управленски умения. Тъй като е необходимо

години за изграждането на тези умения, целта на обучението е само да започне този процес. Трябва да изградя работни взаимоотношения с останалите членове на компанията. Да разбера специфичните си задължения и отговорности. Да си поставям цели, които да успея да постигна. Компанията ми помага да изграждам характера си, да бъда постоянна, да бъда отговорна и да работя в екип.

Нашата компания е доста интересна, защото се занимава с производството на „арт бижута“ . Съчетаваме полезно и приятно. Купуваме си материали (мъниста, панделки и др.). Всеки дава някаква идея, всеки прави

обеци, герданчета, гривнички.

Избрахме си целеви пазар, който е сред по-мъничките ученици и тийнейджърите.

За да се развива нашия „бизнес“ ни трябва различни атракции, но за да ги постигнем, трябва да мислим новаторски и креативно.

В учебната компания ми харесва точно това, че всичко не е само на теория, но и на практика. Когато допуснем грешки, не получаваме двойки, а губим клиенти или финанси. Може дори фирмата да фалира. Всичко това го усещаме и така го разбираме по-лесно. Констатираме какви грешки сме допуснали и занаятчим знаем, че трябва да ги избегнем.

Другата провокация в дейността на ученическата компания е контактът с хората. Те са с различни вкусове. Интересно ми е какъв ли е човекът срещу мен? Дали от бижутото, което си избере, аз мога да разбера нещо за характера му?! Имам много въпроси, на които търся отговорите. Това ме стимулира да продължавам усърдно да работя във фирмата. Така ставам самостоятелна и се изграждам като личност.

Камелия Божкова XIБ

Сбъдната мечта

Завърших гимназия в нашето училище – випуск '2007. Тук се срещнах с много добри учители, които ми дадоха както добри знания в различни области и науки, така и умения и напътствия за

живота. Това подсили мечтата, която имах от малка, а именно: да бъда учител. Поставена пред избора, който има всеки зрелостник, аз последвах мечтата си и записах „начална училищна педагогика с чужд език“. След като завърших висшето си образование, поисках да сбъдна още една своя мечта: да бъда учител в моето училище. Тук беше мястото, където подадох първите си документи за работа, тук започна и професионалният ми път като учител.

Иглика Бочукова, възпитател в 81. СОУ

Моите планове за бъдещето

Уча в 81. СОУ „Виктор Юго“ от първи клас. Сега съм дванадесетокласник и ми предстоят завършване на средното образование, зрелостни изпити, абитуриентски бал и моето бъдеще.

Уча в паралелка с профил „Предприемачество и бизнес“ от IX клас. Избрах тази специалност, защото смятам, че е интересна, широко приложима е в ежедневието, дава практически познания и възможности за добра реализация в живота. Икономиката определя стандарта на живот във всяка една страна, от нейния ръст зависи благосъстоянието на отделните граждани и на цялата държава.

Смятам да продължа моето обучение в тази посока. Сигурен съм, че получените

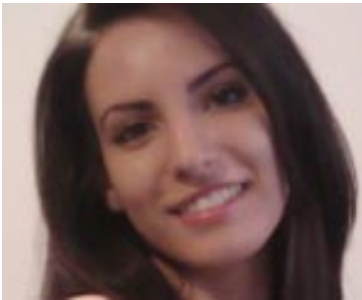
продължава на стр.5

АБИТУРИЕНТИТЕ ПИШАТ

продължение от стр.4

знания по специалните предмети ще ми бъдат от полза. Сега се подготвям усилено за кандидатстудентските изпити в УНСС. Зная какво искам да работя след като завърша университета. Гледам оптимистично на бъдещето. Ще се опитам да реализирам моите цели и мечти.

Стоян Герасимов XIIб клас

Поглед към бъдещето

В с е к и човек следва своя собствена

пътека на живота, водеща към реализирането на поставените цели. За да стигнем до определено желание, минаваме по стръмни хълмове и отбивки, които проверяват и изпитват издръжливостта и способността ни да продължим напред. В тези изпитания разширяваме хоризонтите и мирогледа си.

Малките стъпки са трамплинът, който ни изстрелва към пълноценно и успешно бъдеще. Изборът на училище е една от тези стъпки с ключова роля в живота на всеки от нас, защото предопределя възможностите за самоизграждане и развитие. Благодарение на моите родители, които избраха 81. СОУ „Виктор Юго” за моето образование, аз получих шанс да бъда в среда, даваща ми свобода, възпитание и възможности да следвам мечтите си.

Толерантността, която моите учители проявяват към нас, учениците, е най-сериозното доказателство за тяхната вътрешна сила и желание да предават знанията си, да провокират вниманието и интереса ни. С тяхна помощ аз успях да стана това, което съм сега – човек, отворен към нови идеи и хора, без прегради за чуждото и различното. Те ми помогнаха да определя посоката на живота си, разкривайки ми, че съм ярка

индивидуалност с ценни качества и възможности да постигна мечтите си. В 81. СОУ „Виктор Юго” положих основата на ”къщата на моя живот”. С всеки изминал клас с учителите и съучениците си аз построявах етажите на тази ”къща” ниво след ниво. За дванадесет години запълвах всеки етаж със знания от различни сфери, верни гидове бяха моите учители. Всеки един „коридор”, който те ми посочваха, беше път към нова цел в живота ми, а всяка врата, до която достигаме, отваряше нов свят с различни, красиви и чужди хоризонти. Интересът ми към науките и желанието да помагам на другите ме подтикнаха да избира да продължа образованието си в областта на медицината. Страхът от неуспех е като затвор без решетки. Но аз през годините изградих у себе си важни качества – упоритост, целеустременост, сила на характера и вече правя първите стъпки към моята мечта, отдавайки се на усилен труд и учение. В бъдеще виждам себе си като реализирал се лекар. Съзнавам, че в тази благородна и отговорна професия непрекъснато трябва да трупам знания, да търся и откривам отговори на въпроси, свързани със здравето на хората. Толкова е вълнуващо бъдещето. Надявам се, че ще оставя следа.

Животът представлява калейдоскоп, изпълнен с разноцветните маниста, камъчета и парченца от стъкло на дните, и само този, който е достатъчно смел да завърти колелото на живота, успява да прогледне през сивотата на ежедневието и да усети красотата на живия, пъстър и истински свят. Аз вече завъртам моя калейдоскоп.

Силвана Ангелова XIIа

ГОЛЯМАТА ОБЩНОСТ 81. СОУ

ПОЗДРАВИ ОТ ИСПАНИЯ

Здравейте и честит юбилей на всички учители и ученици от 81. СОУ

„Виктор Юго“.

Учих в нашето училище от I до XII клас. Може да се каже, че половината от живота ми е минал тук – в учебните стаи, на двора, във физкултурния салон, при лелчето в стола. Дванадесет години с моите учители, съученици, приятели.

Нямах никакви колебания при кандидатстването ми след VII клас и на първо място записах 81.СОУ заедно с една стабилна група съученици. В VIII клас учихме хиперинтензивно английски език и даже започнах да се плаша, че няма да се справя. По-късно обаче се оказа, че именно английският ще ми служи най-много в живота. Спомням си различни случки от ученическия живот - уникални! Друг път няма да има подобни, така че ми се иска да кажа на сегашните ученици - **наслаждавайте им се на макс и имайте уважение към учителите си!**

В XII клас преминах през доста колебания. Мислех да кандидатствам право, родителите ми ме записаха в курсове, но постепенно се избистри решението ми. Още един приятелски съвет - когато нямате желание да правите нещо – просто не го правете! **Намерете нещо, в което сте добри, и насочете цялата си енергия в него!** Аз имах афинитет към чуждите езици. Приеха ме в Софийски университет “Св. Климент Охридски” в специалност Европеистика. Учих това, което ме интересува (още от VIII - IX клас редовно следях новините и всичко за Европейския съюз). Тази специалност предполага много възможности за пътуване, контакти с различни европейски култури, познания за историята, икономиката,

развитието на европейските държави. Родителите ми искаха да ме правят правист, но аз настоявах да уча нещо, което ще ми е интересно и което открива богати перспективи за реализация. В този смисъл, **кандидатствайте за специалност, която ви е по сърце**, а не защото в момента е модна или някой ви е убедил.

През четирите години учих интензивно английски, френски и испански език освен другите специални дисциплини. През 2010г. прекарах две седмици в Мадрид, защото смятам, че език се учи най-лесно в езикова среда и така ми дойде идеята, след като завърша СУ, да кандидатствам за магистратура в Испания. Сега уча Териториално развитие в университета Комплутенсе (най-големият в Испания, 75 000 студенти) в Мадрид. Преди няколко дни си намерих и работа и то доста добра (при безработица близо 25% в Испания и 40% сред младежите). Естествено имах притеснения, че няма да се справя с говоренето и разбирането на испански език, с написването на курсовите работи в университета и с работата, която сега започнах. Истината е, че се справям далеч по-добре от самите испанци. Затова **никога не подценявайте възможностите си!**

Разказах ви за себе си, не защото съм направил нещо изключително, а защото искам да повярвате, че стабилната база от знания, получени в 81. СОУ, качествата на характера, които съм формирал тук през дванайсетте години обучение, направиха възможни успехите ми.

Искрена благодарност, респект и уважение към моите учители! Най-сърдечни пожелания за бъдещи постижения на учениците от 81. СОУ ”Виктор Юго” – моето любимо училище!

*От Христо Илиев,
бивш възпитаник на 81. СОУ*

**Място за Вашата
реклама**

СИЛАТА И ОЧАРОВАНИЕТО НА СЛОВОТО - ПРЕВОДИ

“Je vis, je meurs” de Louise Labé

*Je vis, je meurs: je me brûle et me noie,
J'ai chaud extrême en endurant froidure;
La vie m'est et trop molle et trop dure,
J'ai grands ennuis entremêlés de joie.*

*Tout en un coup je ris et je larmoie,
Et en plaisir maint grief tourment j'endure,
Mon bien s'en va, et a jamais il dure,
Tout en un coup je suche et je verdoie.*

*Ainsi Amour inconstamment me mune
Et, quand je pense avoir plus de douleur,
Sans y penser je me trouve hors de peine*

*Puis, quand je crois ma joie ktre certaine,
Et ktre en haut de mon dūsirũ heur,
Il me remet en mon premier malheur.*

Превод Даяна Ангелова, XIIa

„Аз живея, аз умирам” от Луиз Лабе

Аз живея, аз умирам: давя се и изгарям,
Устоявам отведнъж на крайна жега и студ,
Животът в миг е ту смирен, ту жесток,
изпитвам терзания, примесени с поток
наслади.

Смея се и ридая по едно и също време
и изпитвам многобройните мъчения и
удоволствия на моето бreme,
щастие то ми избледнява, но и трае вечно,
вехна и разцъфтявам едновременно.

Така изстрадвам лъжите и изневерите на
любовта
и когато съм уверен, че ще страдам още,
без да зная, намирам себе си в
спокойствието.

И тогава, когато чувствам насладата
и съм сигурна,
на върха на моето желание,
любовта ме хвърля обратно в предишното
терзание

Guernica

C'était pendant la guerre d'Espagne. Le 28 avril 1937, l'aviation allemande a bombardé la petite ville espagnole Guernica. Beaucoup d'habitants ont trouvé la mort. Par solidarité avec le peuple espagnol le grand peintre Pablo Picasso a décidé de peindre un immense tableau- "Guernica". Ce tableau est devenu symbole de l'Espagne qui souffrait. Quand les Allemands sont arrivés à Paris, des officiers et des soldats de leur armée allaient souvent dans l'atelier du grand peintre. Picasso accueillait les Allemands sans rien dire, il leur montrait ses tableaux sans parler. À la fin de la visite, le peintre donnait à chaque Allemand une reproduction du célèbre tableau "Guernica". Alors seulement, Picasso prononçait un seul mot "souvenir". Un jour un officier de la Gestapo est venu voir le peintre et lui a montré une de ses reproductions.

- C'est vous qui avez fait cela?
- Non, répondit Picasso, c'est vous!

Герника

Това беше по време на гражданската война в Испания. На 28 април 1937г. немските военновъздушни сили бомбардират малкия испански град Герника. Много от хората намират смъртта си. От солидарност към испанския народ великият художник Пабло Пикасо решава да нарисова огромна картина – „Герника”. Тази картина се е превърнала в символ на страдащата Испания.

Когато германците пристигат в Париж, офицери и войници от тяхната армия често ходят в студиото на известния художник. Пикасо приема германците, без да казва нищо, той им показва свои картини, без да говори. В края на посещението художникът дава на всеки германец репродукция на известната живопис „Герника”. Само тогава Пикасо изрича една единствена дума „сувенир”. Един ден офицер на Гестапо дошъл да види художника и той му показвал тази своя репродукция.

- Това вие ли сте го направили ?
- Не - отговорил Пикасо - вие!

Превод Милена Лозанова, XIIa

СИЛАТА И ОЧАРОВАНИЕТО НА СЛОВОТО - ПРЕВОДИ

Tu sais

*Je n'ai jamais ete aussi heureux que ce matin la
Nous marchions sur une plage
Un peu comme celle-ci
C'etait l'automne*

*Un automne ou il faisait beau
Une saison qui n'existe que dans le Nord de l'Amerique
La-bas on l'apelle l'ete Indien
Mais c'etait tout simplement le notre
Avec ta robe longue
Tu ressemblais a une aquarelle de Marie Laurence . . .
Et je me souviens*

*Je me souviens tres bien de ce que je t'ai dit ce matin la
Il y a un an
Il y a un siecle
Il y a une eternite*

*On ira ou tu voudras quand tu voudras
Et l'on s'aimera encore lorsque l'amour sera mort
Toute la vie
Sera pareille a ce matin
Aux couleurs de l'ete Indien*

*Aujourd'hui je suis tres loin de ce matin d'automne
Mais c'est comme si j'y etais.*

*Je pense a toi
Où est-tu
Que fais-tu
Est-ce que j'existe encore pour toi
Je regarde cette vague
Qui n'atteindra jamais la dune
Tu vois comme elle je reviens en arriere
Comme elle je me couche sur le sable et je me souviens
Je me souviens des mares hautes
Du soleil et du bonheur qui passait sur la mer
Il y a une eternite
Un siecle
Il y a un an.*

On ira ou tu voudras quand tu voudras . . .

Ти знаеш,

никога не съм бил толкова щастлив,
колкото през онова утро тогава -
ние вървахме по един плаж,
подобен на този тук.

Беше есен,
една хубава есен...
един сезон,
който съществува само в Северна Америка.
Там го наричат индианското лято,
но това беше просто нашето лято.
С твоята дълга рокля
ти приличаше на акварел от Мари Лоранс
и аз си го спомням...

Много добре си спомням
какво ти казах през това утро тогава...
Мина една година,
мина един век,
мина една вечност... от тогава.
Ще отидем там, където ти искаш
и когато ти искаш,
и ще се обичаме още дотогава,
докато любовта умре.
Целият ни живот
ще е като това утро
с цветовете на индианското лято.

Сега съм много далеч от онова есенно утро,
но чувствам сякаш съм там.

Мисля за теб -
къде си,
какво правиш,
съществувам ли още за теб.
Гледам тази вълна,
която никога няма да достигне до дюната.
Виж, аз като нея изниквам от миналото,
като нея лягам на пясъка и си спомням.
Спомням си за приливите,
за слънцето и за щастието,
което преминаваше над морето.
Мина една вечност,
един век,
мина една година...

Ще отидем там, където искаш
и когато искаш

Превод Силвана Ангелова, XIIa

СИЛАТА И ОЧАРОВАНИЕТО НА СЛОВОТО - ПРЕВОДИ

“Je Sais pas” Celine Dion

*Detourner des rivieres, porter des poids
 Traverser des mers, je saurais faire
 Defier des machines, narguer des lois
 Les foudres divines, ca m'effraie pas
 J'sais prendre un coup, le rendre aussi
 River des clous, ca j'ai appris
 J'suis pas victime, j'suis pas colombe
 Et pour qu'on m'abime, faut qu'je tombe
 Je sais les hivers, je sais le froid
 Mais la vie sans toi, je sais pas
 Je savais le silence depuis longtemps
 J'en sais la violence, son gout de sang
 Rouges coleres, sombres douleurs
 Je sais ces guerres, j'en ai pas peur
 Je sais me defendre, j'ai bien appris
 On est pas des tendres par ici
 Je sais les hivers, je sais le froid
 Lutte apres lutte, pire apres pire
 Chaque minute, j'ai cru tenir
 J'voudrais apprendre jour apres jour
 Mais qui commande a nos amours?
 Je sais les hivers, je sais le froi
 Je sais pas
 Je sais pas*

Превод Кристина Георгиева, XIIa

Не зная

Да отклоня реките, да нося тежести,
 да пресека морета - това ще се науча да правя.
 Да пренебрегвам машините, да не спазвам законите.
 Ударите на живота не ме интересуват.
 Мога да поемам удар, да отвърна - също.
 Да забия пироните - това го научих.
 Аз не съм жертва, не съм гълъб.
 За да ме сломи някой, трябва да падна.
 Познавам зимите, знам студа,
 но как да живея без теб, не зная.
 Познавам тишината от много дълго време.
 Познавам насилието, вкуса му на кръв.
 Червена ярост, мрачна светлина.
 Познавам тази война, не ме е страх.
 Знам как да се защитавам, научих се добре.
 Не сме тук за дълго време.
 Познавам зимите, знам студа,
 но как да живея без теб, не зная.
 Битка след битка, частица след частица,
 всяка минута вярвах, че свършва.
 Искях да разбере ден след ден
 кой ръководи нашата любов.
 Познавам зимите, знам студа,
 но как да живея без теб, не зная.
 Не зная...
 Не зная...

□

Юбилей

*Юбилей – это море цветов.
 Это встречи, улыбки, признания,
 и рекой полноводной любовь,
 поздравления и пожелания!
 Мы сегодня - большая семья.
 Юбилей нашей школы встречаем.
 Школа! Мы тебя поздравляем!
 Пусть звучит детский смех сквозь года,
 и растут молодые таланты.
 Счастлив будет учитель всегда,
 видя, как вырастают атланты.*

Юбилей – това е море от цветя,
 срещи, усмивки и признания,
 и пълноводна река от любов,
 поздравления и пожелания.
 Днес сме едно голямо семейство.
 Юбилея на нашето училище посрещаме.
 Училище, ние те поздравяваме!
 Нека звучи детският смях през годините
 и растат млади таланти.
 Винаги ще е щастлив учителят,
 Когато вижда да израстват атланти.

Превод Мария Казначеева Ха

СИЛАТА И ОЧАРОВАНИЕТО НА СЛОВОТО - ПРЕВОДИ

"The Weary Blues", Langston Hughes

Sweet Blues!
Coming from a black man's soul.
O Blues!
In a deep song voice with a melancholy tone
I heard that Negro sing, that old piano moan

"Ain't got nobody in all this world,
Ain't got nobody but ma self.
I's gwine to quit ma frownin'
And put ma troubles on the shelf."
Thump, thump, thump, went his foot
on the floor.
He played a few chords
then he sang some more
"I got the Weary Blues
And I can't be satisfied.
Got the Weary Blues
And can't be satisfied—
I ain't happy no mo'
And I wish that I had died."

□

"Dreams", Langston Hughes

Hold fast to dreams
For if dreams die
Life is a broken-winged bird
That cannot fly.

Hold fast to dreams
For when dreams go
Life is a barren field
Frozen with snow.

"Тъжният блус", Лонгстън Хюз

Сладък блус!
Идващ от душата на чернокож.
О блус!
Един дълбок, меланхоличен глас чух аз,
чернокожият пееше едновременно
със стария стон на пияното:
"Нямам си никого на този свят,
нямам никого освен себе си.
Не мога да спра да се сърдя
и да оставя проблемите си на рафта."
Троп, троп, троп, чувах се стъпките му
по пода.
Той изсвири няколко акорда,
после още няколко..
"Имам си тъжен блус
и не мога да съм доволен.
Не съм щастлив вече
и ми се иска да бях умрял."

Превод Анжела Миланова ХПа

"Мечти", Лонгстън Хюз

Дръжте се здраво за мечтите си,
защото ако те умрат,
животът ще е като птица със счупени криле.
Те не мога да летят.

Дръжте се здраво за мечтите си,
защото когато те си отидат,
животът е като безплодно поле,
замръзнало с лед.

Превод Виктор Паликарски ХПа

Като всеки млад човек аз търся най-добрите възможности, за да продължа образованието си. Желая да се развивам в хуманитарната сфера, затова избрах за себе си университети с такава насоченост. Искам да съм сигурна, че ще получа необходимата подготовка от авторитентни, специализирали в своята област преподаватели, затова избрах Медицинска академия и Софийски университет със специалности Медицина, Стоматология и Рехабилитация и физиотерапия. Желая да получа магистърска степен в чужбина, тъй като тогава професионалните ми компетентности ще бъдат признати навсякъде по света.

За мен 81.СОУ беше основата, на която започнах да градя своите познания и образование. Участието ми в структурата на Български червен кръст беше решаващо в професионалната ми ориентация. Многократно сред съучениците ми съм организираща и провеждаща здравни беседи с превантивна цел. Считам, че здравното образование е изключително важно. В училище бях обучавана от преподаватели с дългогодишен стаж, с компетенция и педагогически умения. Получих качествено образование и ценни житейски напътствия. Благодаря на учителския екип за самоотдайността. Честит празник и успех на всички ученици!

Богдана Богданова ХПа

ПОЕТИЧНИ ВДЪХНОВЕНИЯ

Моето училище

Моето училище е като живо – шумно, палаво, игриво.
Ученици – волни птички,
трудят се като пчелички.

Пишат, смятат и четат,
в книжарницата се редят
и с последните парички
сборници купуват всички.

После бързат за дома
да си легнат начаса.
И отново в ранен час
всички те да бъдат в час.

Георги Маринов III е

□

В училище

Усмехнати, щастливи
играем във снега –
дечица лекокрили
под сини небеса.

Щастливи сме, когато
с учителите пак
се чувстваме богати
със знания и смях.

Със глъч, шеги и песни
във грейналия ден
приятели чудесни
играят си със мен.

Ана Станолова Va

В първия учебен ден
зърнах толкова деца
и приятели безценни
си спечелих на мига.

Тук откривам с изненада
нови светове.
Със учители любезни
сричам стихове.

Катя Костадинова VIг

Моята учителка

Учителко моя любима,
аз свеждам пред тебе глава.
Прегръщам те нежно и силно
и давам ти роза една.

Аз помня походката смела,
гласа ти – ту нежен, ту строг.
С тетрадки в ръка пак поела –
минаваш през двора широк.

Аз често си спомням за тебе,
учителко моя добра,
целувам ти нежно ръцете,
сърдечно ти благодаря.

Емили Филипова III е

За мен училището е прекрасно,
но да е ясно-
там не сме за забавление.
Трябва сериозно отношение
към нашето обучение.

Пишем домашните трудни,
за да можем да станем по- умни.
Всички сме различни в клас
и учителите вярват в нас.

Атанаска Атанасова Vб

□

Питанки

- Какво е училището?
- Някои го наричат мъчилицето,
но то ни учи и ни дава образование,
тук ни пишат оценки на това основание.
- Аз съм чувал, че има учители.
- Да, те са твоите обучители – оценители.
- А има ли приятели в класа?
- Как така не знаеш, да не ти е шега!
Те те подкрепят винаги, освен пред бялата дъска.
- А какво е това – някаква си дъска?
- Там учителят пише и рисува слънца.
Стига пита детенце, а побързай пред нас,
че звънчето бие и те вика във клас.

Виктор Мирев

ВДЪХНОВЕНИЯ

Моята пътека

Родих се. Пораснах... Поех по трудната пътека на живота. Тръгнах с надежда, с желание, с блян, мечтаейки за красиви изгреви, за прекрасни залези. Вървя, вървя, но никъде не виждам красотата. Срещам тъжни силуети с разбити и тъжни сърца. Хора, бързащи със своите грижи, проблеми. Хора без желание за живот. Спрях и се запитах това ли е блясъкът на живота? Ако е, къде е всичката красота, за която мечтая, къде е добротата в сърцата на хората? Нима всичко е изчезващ мираж в далечината? Тъжно, но факт! Единственото, което ми остава, е едно желание, една надежда... Да продължа пътя по самотната и тъжна пътека.

Жанет Тодорова XI б

Импресии

Той я попита: Към какво се стремиш?
Тя отвръща просто: Към безстрашието...
- Безстрашие за какво?
- За да си позволиш най-стойностното...
- А то е?
- Ти как мислиш?
- Любовта?
- Свободата, мили...
- Но ако си свободен, без да обичаш, тогава ще бъдеш самотен.
Тя сведе глава, сетне го погледна, усмихна се и се запъти да броди из своя свободен свят...

Зима. Вървиш, подскърцвайки с ботушки из някоя отпъкана пътека и в един миг просто спираш, поровокиран от красотата на снежното одеалце, осветено от някоя улична лампа. "Отваряш очи" и виждаш красотата на блещукащите, снежни кристали. Макар всяка зима, да изживяваш щастието от видяното, ти винаги го откриваш със същото изумение и радост. Тогава отново разбираш, че това е едно от чудните неща, в които се изразява безценнието на живота ти! Обръщайте внимание на "трудно забележимото", често точно там се крие прекрасното.

Ирина Караиванова XIб

Шарени

Цветове на любовта

След тази студеничка и мрачна зима дойде ред и на пролетта. (Изненадахте ли се ?) Зеленина, птички, слънце, лек ветрец, малко дъжд и... бушуващи хормони, разбира се. Пролетта е пробуждане за всичко красиво – няма как тя да не е и сезон на любовта. Така че нека си поемем глътка свеж въздух... и да хвърлим едно око на теорията.

Според психолога Р. Стънбърг любовта има три централни характеристики: интимност, страст и отдаденост. В зависимост от съотношението между тях се формират седем вида любов.

- *Интимността* е отношението на близост, чувствата, които създават топлина и радост в дадена връзка, тя е споделяне, емоционална подкрепа и разбиране.

- *Страстта* е силната възбуда, свързана с физическата привлекателност и взаимното сексуално влечение.

- *Отдаването* разкрива избора да обичаме, времето, което посвещаваме на другия, свързано е със стремежа към близост, то е степента, в която сме свързани с другия.

А ето и седемте цвята на любовта:

- *Харесване* – отношение, основаващо се на интимност без страст и отдаденост.

- *Страстна любов* (или любов от пръв поглед) – тя е бурна, с голяма отдаденост и сляпо

идеализиране на другия. Но е нестабилна и не води до обвързване.

- *Празна любов* – продължителна, с твърди и ясни правила, поддържащи сигурността, изградена върху навика и инертността. Понякога е последният етап от връзката.

- *Съдбовна любов* – ражда се от дълбокото чувство на страст между двамата. Отсъстват сигурност и здравина в интимността.

- *Романтична любов* – изпълнена с близост, желание за споделяне, страст. Това е любов без обвързване, но с времето може да се добавят повече загриженост и посветеност на другия.

- *Приятелска любов* – дълбока привързаност и близост, изградени върху уважението и общите интереси. Тя е стабилна и засилваща се във времето.

- *Свършена любов* – съчетава посветеността, интимността и страстта, идеалната връзка.

Но каквото и да казват психолозите, изключително трудно е да се подходи към чувствата аналитично. Надали някой влюбен ще разсъждава колко още страст, интимност или отдаденост да прибави във връзката, за да постигне “свършената” любов. А може би и тя самата не е чак толкова свършена ?

Всеки нюанс на любовта си има своя чар и си струва да се изживее.

Вицове

-Деца, кой ще ми каже към коя група спада змията очиларка ?

-Към късогледите, госпожо !

Таткото звъни на съседа.

-Написа ли домашното на твоя калпазанин?

-Написах го.

-Дай да го препиша, моля те ...

Синчето се прибира с разкъсано яке.

-Какво се е случило ?- пита строго бащата.

-Бихме се с Митко.

-Не те е срам ! Сега трябва да ти купуваме ново яке !

-А, това не е нищо ! - гордо отвърща синчето. -

Бащата на Митко ще трябва да си купи ново дете !

Майка се кара на синчето си :

-Друг път няма да те вземам с нас на гости! Не стига че заспа, ами като се събуди се развика:

“Няма ли кой да пусне кучето да се изходи до тоалетна !?”.

Учителката пита:

-Деца, къде ще стигнем ако решим да прокопаем тунел от тук до другата страна на планетата ?

-В лудницата госпожо !

По-голямото братче на по-малкото:

-Мама ни остави 10 портокала – 8 за мен и 8 за теб.

Малкото смята на пръсти.

-Бате, ама 8 и 8 не прави 10 !

-Е, не знам, аз моите 8 вече ги изядох.

В учителската стая математикът се оплаква:

-Много тъп клас ми се падна ! Обяснявам им

теоремата – не разбират. Втори път им обяснявам

– пак не разбират. Трети път им обяснявам, дори

аз го разбрах- те пак не разбират.

Забавна страница

Иван отива към село Балван. По пътя среща три жени. Всяка носи кошница, в която има по четири пилета и два заека. Колко крака отиват към Балван?

Кое е следващото число в поредицата? Защо?

1,31,2,28,3,31,4,30,5,31,6,....

На бизнесмен му изчезнали важни документи. В офиса работят счетоводителка, секретарка и чистачка.

Разпит: Чистачка : Когато влязох в стаята, документите бяха на масата. Секретарка: Оставих ги между 7 и 8 страница в една книга на масата.

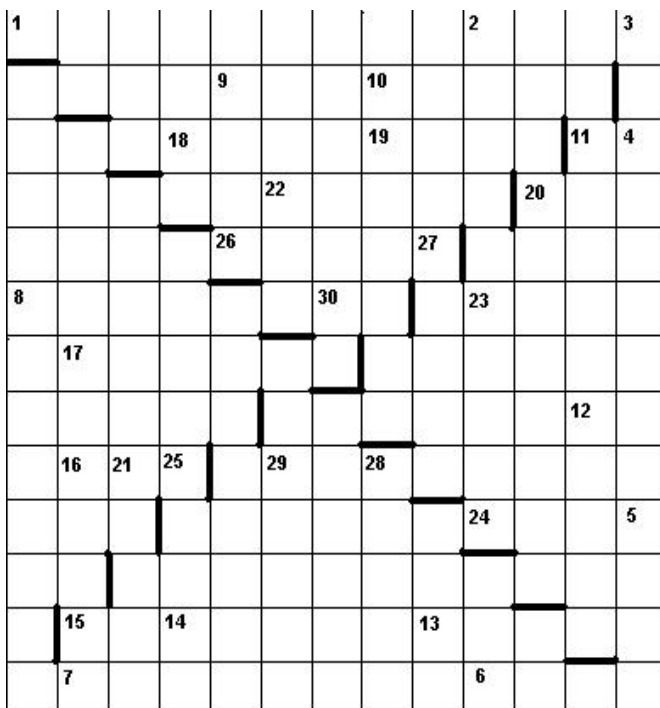
Счетоводителка: Не съм виждала тези документи.

Една от трите лъже. Коя ?

Как ще направиш така, че ако махнеш 1 от 29, да получиш 30?

Подбрав Михаил Бешков Ва

Кръстословицата се попълва по посока на часовниковата стрелка. Всяка последна буква е начална за следващата дума.

1. Роман от Виктор Юго.
2. Упойващо вещество.
3. Вид грим.
4. Орлеанската дева.
5. Заклучващо устройство.
6. Държавно управление на Франция.
7. Български артист от Сатиричния театър.
8. Френски писател – “Клетниците”.
9. Полускъпоценен камък.
10. Вечен леден масив.
11. Откривателят на Америка.
12. Прочут френски затвор в миналото.
13. Изкуствено езеро за напояване.
14. Град във Франция.
15. Град във Франция.
16. Острозаразна болест.
17. Държава в Западна Европа.
18. Град в България.
19. Град в България.
20. Роман от Виктор Юго.
21. Героиня от романа “Парижката Св. Богородица”.
22. Известен френски изпълнител на шансони.
23. Френски скулптор – “Мислителят”.
24. Френски генерал, загубил битката при Ватерлоо.
25. Провинция в Испания.
26. Курортен град във Франция.
27. Френски писател – “Евгения Гранде”.
28. Връх в Стара планина.
29. Френски писател – “Бел Ами”.
30. Държава в Северна Европа.

Отговори.

1. 30 Това са месеците в годината и броят на дните в тях.
2. Секретарката. Невъзможно е да остави нещо между 7 и 8 страница, защото са на един лист.
3. Два. Само Иван отива към селото.
4. XXIX, махаш 1 – XXX

Редакционна колегия

Елизабет Тоева
Камелия Божкова
Џилвана Ангелова
Џнжела Миланова
Жанет Тодорова
Ирина Караиванова
Ивайло Панев